

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. H 423) **BESLUIT** van 13 December 1947, houdende vaststelling ener nieuwe Reclasseringsregeling, alsmede regelen ter uitvoering van de artikelen 14d, eerste en derde lid, 17, en 32, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. (Reclasseringsregeling 1947.)

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 3 September 1947, 2e Afdeling C, No. 1632;

Overwegende, dat het gewenst is nieuwe bepalingen vast te stellen aangaande de reclassering van de hierna in artikel 1 genoemde personen, terwijl tevens de artikelen 14d, eerste en derde lid, 17, en 32, tweede lid, Wetboek van Strafrecht een nadere uitvoering behoeven;

De Raad van State gehoord (advies van 23 September 1947, No. 27);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 8 December 1947, 2e Afdeling C, No. 1642;

Hebben goedgevonden en verstaan:
vast te stellen de navolgende bepalingen.

HOOFDSTUK I.

Algemene Bepalingen.

Artikel 1.

1. Dit besluit omvat:

A. de personen van 18 jaar en ouder, die terzake van een strafbaar feit zijn veroordeeld of van het plegen van zodanig feit worden verdacht;

Micro-editie

Staatsuitgeverij 1978

B. hen, die de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt en te wier aanzien artikel 39 septies, laatste lid, Wetboek van Strafrecht, wordt toegepast.

2. Hun reclassering wordt van Staatswege bevorderd door:
 - 1°. steun aan particuliere bemoeiingen;
 - 2°. rechtstreekse Overheidsbemoeiing.

Artikel 2.

Dit besluit verstaat onder:

instelling: de in het Rijk gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging en stichting, wier statuten, stichtingsbrieven of reglementen het aanwenden van reclasseringspogingen voorschrijven of gedogen, voor zover zij een bereidverklaring overeenkomstig artikel 4 heeft afgelegd en deze door Onze Minister is aanvaard;

Onze Minister: Onze Minister van Justitie;

College: Centraal College voor de Reclassering;

Raad: Reclasseringsraad;

voorwaardelijke veroordeling: veroordeling, waarbij de straf, tenzij de rechter later anders beveelt, geheel of gedeeltelijk niet zal worden ten uitvoer gelegd;

voorwaardelijk veroordeelde: veroordeelde bij zodanige veroordeling.

HOOFDSTUK II.

De particuliere bemoeiingen.

Titel I.

Artikel 3.

1. De steun aan particuliere bemoeiingen bestaat in:
 - a. het treffen van maatregelen ter bevordering der reclassering;
 - b. het verlenen van subsidies ter tegemoetkoming in de kosten der reclassering.
2. Voor deze steun komen uitsluitend instellingen in aanmerking.

Artikel 4.

1. In de bereidverklaring, bedoeld in art. 2, wordt opgenomen, dat de instelling zich onderwerpt aan de bepalingen dezer regeling, alsmede aan de bepalingen, welke ter uitvoering dezer regeling zijn of worden gegeven.

2. Verplegingsinrichtingen, waarover de instelling voor reclasseringsdoeleinden de beschikking heeft, worden in de bereidverklaring vermeld.

3. In de bereidverklaring kan worden opgenomen, dat de instelling haar arbeid beperkt tot een of meer bepaalde groepen van personen.

Artikel 5.

1. De bereidverklaring wordt voor onbepaalde tijd afgelegd en aanvaard. De aanvaarding kan voorwaardelijk geschieden.

2. De bereidverklaring en haar aanvaarding zijn opzegbaar met een termijn van drie maanden.

3. De aanvaarding kan bij met redenen omklede beschikking worden ingetrokken, indien de instelling zich niet houdt aan de bepalingen der bereidverklaring.

4. De aanvaarding, haar opzegging door Onze Minister en haar intrekking geschieden gehoord het College.

Artikel 6.

1. Voor zover de instelling voor haar reclasseringswerk de beschikking heeft of verkrijgt over een verplegingsinrichting wordt haar bereidverklaring eerst aanvaard of de aanvaarding gehandhaafd indien de inrichting door Onze Minister is goedgekeurd.

2. Onze Minister stelt de eisen vast, waaraan de verplegingsinrichtingen hebben te voldoen.

3. De goedkeuring kan voorwaardelijk geschieden. Weigering der goedkeuring is met redenen omkleed. Goedkeuring en weigering der goedkeuring geschieden, gehoord het College.

Artikel 7.

1. Opneming kan geschieden in een inrichting, welke niet aan een instelling toebehoort.

2. Zij geschiedt niet dan na overlegging van een verklaring van het bestuur der inrichting dat het zich zal houden aan de voor deze opneming gestelde voorwaarden.

Artikel 8.

1. De instelling is verplicht aan Onze Minister of aan door deze aan te wijzen ambtenaren, alle gewenste inlichtingen omtrent haar werkzaamheden en de daarmede bereikte resultaten te geven.

2. Zij houdt omtrent de door haar behandelde gevallen aantekening in de daarvoor bestemde registers, welke voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen.

3. Door Onze Minister aan te wijzen ambtenaren hebben te allen tijde vrije toegang tot de in deze titel genoemde inrichtingen en de daarin opgenomen personen.

Artikel 9.

1. De instelling houdt een nauwkeurige, gespecificeerde, financiële administratie.

2. Onze Minister kan omtrent de inrichting der administratie voorschriften geven.

3. Hij kan de administratie met de daarbij behorende bewijsstukken te allen tijde doen nazien.

4. Op zijn verzoek worden hem afschriften of uittreksels verstrekt.

Titel II.

De Subsidies.

Artikel 10.

1. De subsidies worden onderscheiden in bijzondere en algemene subsidies.

2. Bijzonder subsidie wordt toegekend ter tegemoetkoming in de kosten, gemaakt of te maken ten behoeve van de reclasering van bepaaldelijk aangewezen personen, vallende onder de omschrijving van artikel I en wel voor:

- a. hun verpleging in inrichtingen;
- b. andere te hunnen behoeve gedane uitgaven.

3. Algemeen subsidie wordt toegekend voor:

- a. kosten in verband met de voorlichtingsdienst, de plaatsing en het toezicht;
- b. andere algemene onkosten;
- c. kosten van oprichting en uitrusting van inrichtingen ten dienste van de reclasering.

Artikel 11.

1. Een aanvraag om bijzonder subsidie moet worden ingediend binnen zes maanden na de aanvang der desbetreffende reclasering.

2. Het wordt slechts toegekend, wanneer de reclasering is aangevangen binnen vier maanden na het onherroepelijk worden van de voorwaardelijke veroordeling, de al dan niet voorwaardelijke invrijheidstelling of na de mededeling van het openbaar ministerie dat tot al dan niet voorwaardelijk-niet-ervolgen is besloten.

3. In zeer bijzondere gevallen kan Onze Minister van de in dit artikel genoemde termijnen afwijken.

4. Onze Minister kan vorderen dat bij de aanvragen om bijzonder subsidie inlichtingsstaten overeenkomstig zijn voorschriften worden overgelegd.

Artikel 12.

1. Bijzonder verplegingssubsidie kan worden genoten tot ten hoogste de voor de verpleegde bestede kostprijs en gedurende ten hoogste een jaar.

2. In bijzondere gevallen kan deze termijn van een jaar door Onze Minister telkens met ten hoogste een jaar worden verlengd.

3. De wijze van berekening van deze kostprijs wordt zoveel doenlijk door Onze Minister vastgesteld.

4. Geen bijzonder verplegingssubsidie wordt toegekend tenzij wordt voldaan aan de door Onze Minister met betrekking tot de verpleging te stellen eisen.

Artikel 13.

1. Van het begin en het einde der verpleging wordt op de wijze door Onze Minister te bepalen ten spoedigste aan hem kennis gegeven.

2. De subsidie-termijn begint te lopen op de dag van kennisgeving dat de verpleging een aanvang heeft genomen.

Artikel 14.

1. De instelling ontvangt als bijzonder subsidie voor de uitgaven, bedoeld in artikel 10, tweede lid, sub *b*, in de regel 4/5 van het door haar ten koste gelegde.

2. Onze Minister kan aan de toekenning bepaalde voorwaarden verbinden.

Artikel 15.

1. De instelling dient vóór het einde der maanden April, Juli, October en Januari aan Onze Minister een opgave in van het totaal bedrag aan bijzonder subsidie, dat haar over het eerste, tweede, derde en vierde kwartaal des jaars toekomt.

2. Onze Minister kan van het indienen van zulk een opgave vrijstelling verlenen.

Artikel 16.

1. Ter tegemoetkoming in haar uitgaven voor de voorlichtingsdienst, voor de plaatsing van en het toezicht over personen, bedoeld in artikel 1, geniet de instelling jaarlijks een door Onze Minister vast te stellen algemeen subsidie.

2. Dit subsidie geldt slechts die uitgaven, welke betreffen:
- a. de bezoldiging van reclasserings-ambtenaren in dienst der instelling;
 - b. de noodzakelijke onkosten aan de werkzaamheden dezer personen verbonden;
 - c. de overige noodzakelijke onkosten aan de in lid 1 genoemde werkzaamheden verbonden.
3. Het subsidie ter tegemoetkoming in de uitgaven voor de voorlichtingsdienst bedraagt in de regel 9/10 der gedane uitgaven.

Artikel 17.

1. Geen subsidie voor bezoldiging van ambtenaren wordt gegeven, tenzij hun benoeming door Onze Minister is goedgekeurd.
2. Deze goedkeuring kan te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 18.

Ter tegemoetkoming in haar andere algemene onkosten, verband houdende met de reclassering, wordt aan de instelling door Onze Minister jaarlijks een algemeen subsidie toegekend.

Artikel 19.

1. De aanvragen om algemeen subsidie, bedoeld in artikel 10, derde lid, sub *a* en *b*, moeten worden ingediend vóór 1 April van het daarop volgende jaar.
2. Bij de aanvraag dienen te worden overgelegd:
 - a. de jaarrekening over het afgelopen jaar;
 - b. de balans per 31 December van het afgelopen jaar;
 - c. eventuele accountantsrapporten;
 - d. een beknopt overzicht van de in het afgelopen jaar verrichte reclasseringsarbeid, ingericht volgens door Onze Minister te geven voorschriften.
3. Afwijking van het bepaalde in de beide vorige alinea's kan worden toegestaan bij de aanvang en de beëindiging van de werkzaamheid ener instelling.
4. Voorschot op het aangevraagde subsidie kan worden verleend.

Artikel 20.

1. Onze Minister kan op door hem te bepalen voorwaarden ten behoeve van de stichting, uitrusting of uitbreiding van inrichtingen ten dienste der reclassering, uit 's Rijks kas een bedrag in eens of een jaarlijkse bijdrage voor rente en aflossing

gedurende een bepaald aantal jaren aan een instelling toekennen.

2. De plannen voor bouw en inrichting behoeven vooraf de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 21.

Het bedrag van het algemeen subsidie wordt, met uitzondering van het subsidie voor de voorlichtingsdienst, vastgesteld in verband met de stand der geldmiddelen van de instelling en de aard en omvang harer reclasseringsbemoeiingen.

Artikel 22.

1. Toekenning van algemeen subsidie vindt plaats, het College gehoord.

2. Ten aanzien van bijzonder subsidie kan het College gehoord worden.

Titel III.

De toewijzing.

Artikel 23.

1. Onze Minister kan degenen, voor wier reclassering geen bemoeiingen van instellingen te verwachten zijn, ter reclassering toewijzen aan een instelling, die zich in het algemeen bereid verklaard heeft zodanige toewijzing te aanvaarden, alsmede aan een ambtenaar of agent.

2. De toewijzingsbeschikking geeft zoveel mogelijk het reclasseringsplan aan alsmede de daaraan te besteden kosten.

3. Deze kosten worden uit 's Rijks kas vergoed.

HOOFDSTUK III.

De rechtstreekse Overheidsbemoeiing.

Artikel 24.

Onze Minister kan met betrekking tot degenen, te wier aanzien bemoeiingen van instellingen ongewenst zijn, bepaald omschreven reclasseringsmaatregelen van Overheidswege nemen.

HOOFDSTUK IV.

Het Centraal College voor de Reclassering.

Titel I.

De organisatie van het College.

Artikel 25.

1. Het Centraal College voor de Reclassering is gevestigd te 's-Gravenhage.

2. Het bestaat uit tenminste zeven en ten hoogste veertien leden, die door Ons worden benoemd en ontslagen en van wie een door Ons als Voorzitter en een als plaatsvervangend Voorzitter wordt aangewezen.

3. Een door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar van het Ministerie van Justitie heeft als zodanig ambtshalve zitting in het College. Hij heeft het recht aan de beraadslagingen deel te nemen en een adviserende stem uit te brengen.

4. Aan het College wordt door Ons een secretaris toegevoegd, aan wie door Ons een bezoldiging kan worden toegekend.

5. Onze Minister kan bovendien een of meer plaatsvervangende secretarissen aanwijzen.

6. De benoeming van verder administratief personeel geschiedt door Onze Minister op aanbeveling van het College.

7. Bij tijdelijke ontstentenis van het College wordt door Ons in de vervulling zijner werkzaamheden op andere wijze voorzien.

Artikel 26.

1. De benoeming der leden geschiedt voor de tijd van negen jaar.

2. De aftredenden zijn terstond herbenoembaar.

3. Van een periodieke aftreding geeft de Voorzitter twee maanden vóór het tijdstip van aftreding kennis aan Onze Minister.

Artikel 27.

1. De Voorzitter en de secretaris vertegenwoordigen het College.

2. In spoedeisende gevallen handelt de Voorzitter namens het College; van hetgeen in zodanig geval is verricht wordt mededeling gedaan in de eerstvolgende vergadering.

Artikel 28.

De leden en de secretaris genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 29.

1. Aan de secretaris zal door Onze Minister een abonnement worden toegekend ter bestrijding van bureelkosten, kosten van vergaderingen en andere uitgaven van het College.

2. De secretaris legt van de besteding dezer gelden jaarlijks rekening en verantwoording af aan Onze Minister op door deze te bepalen wijze.

Artikel 30.

1. Het College kan zich tot het verrichten zijner werkzaamheden verdelen in afdelingen.
2. Het kan het verrichten van bepaalde werkzaamheden opdragen aan een of meer zijner leden.

Artikel 31.

Het College stelt een reglement van orde voor zijn werkzaamheden vast en onderwerpt dit aan de goedkeuring van Onze Minister.

Titel II.

De taak van het College.

Artikel 32.

1. Het College houdt een algemeen toezicht op de werkzaamheid der raden.
2. Deze geven daartoe aan het College alle gewenste inlichtingen.

Artikel 33.

1. Het College houdt een algemeen toezicht op de reclas-seringsarbeid der instellingen.
2. Deze geven daartoe aan het College alle gewenste inlichtingen.

Artikel 34.

1. De directies der strafgestichten geven aan het College alle gewenste inlichtingen.
2. De leden en de secretaris hebben vrije toegang tot de strafgestichten en de daarin opgenomen personen.
3. Zij brengen geen bezoeken dan met machtiging van de Voorzitter.
4. Deze machtiging wordt voor elk bezoek afzonderlijk verleend.

Artikel 35.

1. Het College dient Onze Minister van bericht en raad in alle gevallen waarin dit is voorgeschreven en voorts in die gevallen, waarin Onze Minister dit wenselijk oordeelt.
2. Het houdt Onze Minister — voorzover nodig — op de hoogte van de feiten en omstandigheden, welke te zijner kennis zijn gekomen en is bevoegd daaraan bepaalde voorstellen te verbinden.

3. Het neemt vraagstukken op het gebied der reclassering in onderzoek, deelt Onze Minister de uitkomsten daarvan mede en vestigt diens aandacht op middelen ter bevordering der reclassering.

Artikel 36.

Het College brengt jaarlijks aan Onze Minister verslag uit over zijn bevindingen en verrichtingen.

Artikel 37.

Zonder toestemming van Onze Minister wordt aan de door het College behandelde zaken geen openbaarheid gegeven.

Artikel 38.

Omtrent de functies van het College en de wijze van uitoefening daarvan kunnen Wij nadere regelen stellen.

HOOFDSTUK V.

De reclasseringsraden.

Titel I.

De organisatie der raden.

Artikel 39.

1. In elke plaats waar een arrondissements-rechtbank gevestigd is, is tevens een reclasseringsraad.
2. Het ressort van de raad is gelijk aan dat der rechtbank.

Artikel 40.

1. De raad bestaat uit tenminste vijf en ten hoogste tien leden, in het ressort woonachtig, die door Ons worden benoemd en ontslagen en van wie een door Ons als Voorzitter wordt aangewezen.
2. Aan de raad wordt door Ons een secretaris toegevoegd, aan wie door Ons een bezoldiging kan worden toegekend.
3. Bij tijdelijke ontstentenis van de raad wordt door Ons in de vervulling zijner werkzaamheden op andere wijze voorzien.

Artikel 41.

1. De benoeming der leden geschiedt voor de tijd van zes jaar.
2. De aftredenden zijn terstond herbenoembaar.
3. Van een periodieke aftreding geeft de Voorzitter twee maanden vóór het tijdstip van aftreding kennis aan Onze Minister.

Artikel 42.

1. De Voorzitter en de secretaris vertegenwoordigen de raad.
2. In spoedeisende gevallen handelt de Voorzitter namens de raad; van hetgeen in zodanig geval is verricht, wordt mededeling gedaan in de eerstvolgende vergadering.

Artikel 43.

De leden en de secretaris genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 44.

1. Aan de secretaris zal door Onze Minister een abonnement worden toegekend ter bestrijding van bureelkosten, kosten van vergaderingen en andere uitgaven van de raad.
2. De secretaris legt van de besteding dezer gelden jaarlijks rekening en verantwoording af aan Onze Minister op door deze te bepalen wijze.

Artikel 45.

1. De raad kan zich tot het verrichten zijner werkzaamheden verdelen in afdelingen.
2. Hij kan het verrichten van bepaalde werkzaamheden opdragen aan een of meer zijner leden.

Artikel 46.

De raad stelt een reglement van orde voor zijn werkzaamheden vast en onderwerpt dit aan de goedkeuring van Onze Minister.

Titel II.

De taak der raden.

Artikel 47.

1. De raad is belast met de leiding van en het toezicht op alle reclasseringsaangelegenheden in het ressort.
2. Hij kan ter zake aanwijzingen geven.
3. Deze aanwijzingen laten de geestelijke grondslag der instellingen onverlet.
4. Voor zover de aanwijzingen algemeen bindende regelingen voor de instellingen inhouden, behoeven zij vooraf de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 48.

De raad dient op verzoek of uit eigen beweging autoriteiten en instellingen van advies over onderwerpen der reclassering in het ressort betreffende.

Artikel 49.

De raad ontwikkelt initiatieven ten einde te geraken tot een goede reclassering in het ressort en bevordert de onderlinge samenwerking der onderscheiden in het ressort werkzame instellingen.

Artikel 50.

1. De raad ziet toe dat ten aanzien van alle in het ressort daarvoor in aanmerking komende personen reclasseringsbemoeiingen getroffen worden.

2. Indien met betrekking tot een daarvoor in aanmerking komende persoon geen reclasseringsbemoeiingen aangevraagd of te verwachten zijn, kan de raad een instelling, ambtenaar of agent opdragen diens reclassering ter hand te nemen.

3. De raad kan in zodanig geval bindende aanwijzingen omtrent het reclasseringsplan geven.

Artikel 51.

1. Voor zover op grond van de artikelen 147, 177 of 310 van het Wetboek van Strafvordering van personen en lichamen, welke op het gebied der reclassering werkzaam zijn, voorlichtingsrapporten worden ingewonnen, geschiedt het aanvragen en het uitbrengen dezer rapporten door tussenkomst van de raad.

2. Indien bij de opdracht geen bepaalde aanwijzing is gegeven, wijst de raad aan welke instelling, ambtenaar of agent het rapport zal samenstellen.

3. De raad kan op verzoek van bijzondere personen een rapport doen uitbrengen.

4. De rapporten worden ingediend bij de raad.

5. Indien de raad geen bezwaar tegen het rapport heeft, tekent hij dit hierop aan en voegt er desgewenst zijn beschouwingen aan toe.

6. Indien de raad wel bezwaar tegen het rapport heeft, zendt hij dit met zijn opmerkingen terug aan de samensteller; deze brengt desgeraden wijzigingen aan.

7. De raad zendt het rapport — zo hij er zich ook nadat het is terugontvangen niet mede verenigt — in, onder toevoeging van zijn beschouwingen en conclusies.

Artikel 52.

1. De raad ziet toe dat binnen het kader der bestaande voorschriften, iedere gedetineerde reclasseringsbezoek ontvangt.

2. De raad ontvangt hiertoe van de directie van het strafgesticht maandelijks een opgave van personen, die werden opgenomen en afgevoerd.

3. De raad verdeelt het reclasseringsbezoek tussen de instellingen.

4. Zo nodig draagt hij het op aan zijn ambtenaren of agenten.

5. Niemand treedt als reclasseringsbezoeker op, tenzij toegelaten door de raad.

6. De toelating kan worden ingetrokken, wanneer de reclasseringsbezoeker zich niet gedraagt zoals een goed reclasseringsbezoeker past.

7. De leden, de secretaris, de ambtenaren en de agenten van de raad hebben binnen het kader der geldende voorschriften vrije toegang tot alle gedetineerden in hun ressort.

Artikel 53.

1. De raad ziet toe dat de nazorg deugdelijk wordt voorbereid en uitgeoefend.

2. De raad ontvangt van de directie ten aanzien van iedere gedetineerde, die een straftijd ondergaat van minstens drie maanden, tenminste een maand voor het einde van de straftijd bericht van de ontslagdatum en van de instelling, de ambtenaar of agent een rapport, houdende een oordeel over de reclasseringskansen en een eventueel opgemaakt reclasseringsplan.

3. De raad beoordeelt op grond van het rapport en andere beschikbare gegevens of een gedetineerde voor verdere reclasseringsbemoeiingen in aanmerking komt en of het voorgestelde reclasseringsplan doeltreffend is.

Artikel 54.

Onze Minister kan bepaalde, met de reclassering samenhangende werkzaamheden aan de raad opdragen.

Artikel 55.

1. De raad brengt jaarlijks vóór 1 Maart aan Onze Minister en aan het College verslag uit van zijn werkzaamheden over het afgelopen jaar en de stand der reclassering in zijn ressort.

2. Onze Minister kan voorschriften geven aangaande de wijze van inrichting van dit verslag.

Artikel 56.

Zonder toestemming van Onze Minister wordt aan de door de raad behandelde zaken geen openbaarheid gegeven.

Artikel 57.

1. Alle beslissingen van de raad kunnen, hetzij op verzoek van belanghebbenden, hetzij ambtshalve door Onze Minister worden vernietigd, het College gehoord.

2. Ingeval van vernietiging kan Onze Minister de nodige voorzieningen treffen.

HOOFDSTUK VI.

De reclasseringscommissies.

Artikel 58.

1. In de Rijkswerkinrichtingen te Veenhuizen en in de Bijzondere Strafgevangenis voor Jonge Mannen te Zutphen is een reclasseringscommissie.

2. Ten aanzien van de gedetineerden in de Rijkswerkinrichtingen te Veenhuizen treedt de reclasseringscommissie dier inrichtingen, wat bevoegdheden en bemoeiingen betreft, in de plaats van de reclasseringsraad te Assen.

3. Ten aanzien van de gedetineerden in de Bijzondere Strafgevangenis voor Jonge Mannen te Zutphen treedt de reclasseringscommissie dier inrichtingen, wat bevoegdheden en bemoeiingen betreft, in de plaats van de reclasseringsraad te Zutphen.

4. De bepalingen van het vorige Hoofdstuk zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII.

De reclasseringsambtenaren en reclasseringsagenten.

Artikel 59.

De reclasseringsambtenaren worden benoemd:

- a. door Onze Minister;
- b. door de instellingen.

Artikel 60.

1. De door Onze Minister benoemde reclasseringsambtenaren worden aangesteld:

- a. in algemene dienst;
- b. bij een raad;
- c. bij een gesticht of inrichting.

2. Hun instructie wordt door Onze Minister vastgesteld.

3. Zij gelden als „bijzonder ambtenaar”, bedoeld in artikel 14*d*, tweede lid, Wetboek van Strafrecht.

Artikel 61.

1. Aan een door Onze Minister benoemde reclasseringsambtenaar kan een bezoldiging worden toegekend, alsmede een abonnement voor bureelkosten.

2. Hij ontvangt vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 62.

1. Alvorens zijn betrekking te aanvaarden legt de reclasseringsambtenaar de eed of de belofte af dat hij zijn taak overeenkomstig de gestelde voorschriften naar geweten zal vervullen.

2. Onze Minister geeft ter zake nadere regelen.

Artikel 63.

De reclasseringsambtenaar mag geen ander beroep uitoefenen en geen andere bediening bekleden dan met goedvinden van Onze Minister.

Artikel 64.

1. Onze Minister kan aan een raad, een gesticht of inrichting een plaatselijke reclasseringsagent toevoegen.

2. Artikel 61 is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VIII.

De uitvoeringsbepalingen voorwaardelijke veroordeling.

Artikel 65.

1. Het openbaar ministerie bij het gerecht, dat een voorwaardelijke veroordeling heeft uitgesproken, bericht deze, zodra zij onherroepelijk is geworden, onverwijld aan Onze Minister.

2. Deze berichtgeving geschiedt op door Onze Minister te bepalen wijze.

Artikel 66.

1. Onze Minister doet de ingevolge het vorige artikel verkregen gegevens onverwijld opnemen in een te zijnen Departemente gehouden algemeen register.

2. Omtrent de inrichting en het gebruik van dat register geeft Onze Minister de nodige voorschriften.

Artikel 67.

1. Onze Minister ontvangt van het openbaar ministerie bij het gerecht, dat de voorwaardelijke veroordeling heeft uitgesproken, onverwijld bericht van:

1°. het tijdstip, waarop bij toepassing van artikel 14b, laatste lid, Wetboek van Strafrecht, de proeftijd nader zal eindigen, onder opgave van de grond dier toepassing;

2°. elke beslissing, gegeven krachtens de artikelen 14g of 14h, Wetboek van Strafrecht;

3°. het tijdstip, waarop de termijn gedurende welke last tot tenuitvoerlegging kan worden gegeven, eindigt, indien dit niet is drie maanden na afloop van de proeftijd.

2. Onze Minister doet de hem aldus verschafte gegevens onverwijld in het algemeen register opnemen.

Artikel 68.

1. Het met de tenuitvoerlegging belaste openbaar ministerie doet van elke onherroepelijk geworden uitspraak, waarbij is beslist, dat een reeds voorwaardelijk veroordeelde een strafbaar feit heeft begaan, onverwijld mededeling aan Onze Minister en aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat de voorwaardelijke veroordeling heeft uitgesproken.

2. Gelijke mededeling doet het openbaar ministerie van elke te zijner kennis gekomen omstandigheid betreffende een voorwaardelijk veroordeelde, welke in verband met de opgelegde voorwaardelijke veroordeling van belang kan zijn.

3. De in dit artikel genoemde mededelingen blijven achterwege indien de termijn, gedurende welke last tot tenuitvoerlegging kan worden gegeven, reeds is geëindigd.

Artikel 69.

1. Het openbaar ministerie bij het gerecht, dat een voorwaardelijke veroordeling heeft uitgesproken, bericht, zodra deze onherroepelijk is geworden, onverwijld aan degene, die met het bijzonder toezicht is belast, de aan de veroordeelde opgelegde straf en alle tot het in artikel 14a, Wetboek van Strafrecht, bedoelde bevel betrekkelijke beslissingen, onder opgave — voor zover mogelijk — van het begin en het einde van de proeftijd.

2. Beslissingen krachtens de artikelen 14g of 14h, Wetboek van Strafrecht, worden op gelijke wijze medegedeeld.

Artikel 70.

Onze Minister bepaalt op welke wijze de rapportering over de voorwaardelijk veroordeelden zal plaats vinden.

HOOFDSTUK IX.

De uitvoeringsbepalingen voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 71.

1. Ten minste twee maanden vóór de dag waarop een tot gevangenisstraf of tot plaatsing in een Rijkswerkinrichting veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld, doet de directeur der gevangenis of de hoofddirecteur der Rijkswerkinrichtingen aan de raad toekomen hetzij een gemotiveerd voor-

stel tot voorwaardelijke invrijheidstelling, hetzij een gemotiveerd bericht dat niet of nog niet tot voorwaardelijke invrijheidstelling behoort te worden overgegaan.

2. De raad zendt de stukken onder toevoeging van zijn beschouwingen zo spoedig mogelijk aan Onze Minister door.

3. Indien niet tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt overgegaan, kan deze opnieuw aanhangig worden gemaakt.

4. Onze Minister bepaalt welke gegevens het voorstel en het bericht inhouden.

Artikel 72.

De directeur der gevangenis of de hoofddirecteur der Rijkswerkinrichtingen is belast met de uitvoering van het besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 73.

Onze Minister bepaalt op welke wijze de rapportering over de voorwaardelijk invrijheidgestelden zal plaats vinden.

Artikel 74.

1. Een afschrift van het besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt als verlofpas aan de voorwaardelijk invrijheidgestelde uitgereikt.

2. Indien tijdens de proeftijd de opgelegde straf of het einde van de proeftijd wordt gewijzigd, of artikel 15a, vijfde lid, Wetboek van Strafrecht, wordt toegepast, wordt hem het herziene besluit als nieuwe verlofpas uitgereikt.

Artikel 75.

Bij de kennisgeving van aanhouding, bedoeld in artikel 16, tweede lid, Wetboek van Strafrecht, wordt een proces-verbaal gevoegd, houdende de redenen, welke tot de aanhouding hebben geleid.

Artikel 76.

Onze Minister ontvangt van het betrokken openbaar ministerie onverwijld kennis van:

a. elke vrijheidsbeneming van een voorwaardelijk invrijheidgestelde gedurende de proeftijd door het daartoe bevoegde gezag;

b. elke onherroepelijk geworden uitspraak waarbij ten aanzien van een voorwaardelijk invrijheidgestelde bewezen wordt verklaard dat hij tijdens zijn proeftijd een strafbaar feit heeft begaan;

c. elke andere omstandigheid betreffende een voorwaardelijk invrijheidgestelde, welke van belang kan zijn voor het uit te oefenen toezicht en eventuele schorsing of herroeping der voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 77.

De voorwaardelijke invrijheidstelling en haar herroeping worden aangetekend op het executie-extract.

HOOFDSTUK X.

Slotbepaling.

Artikel 78.

1. Deze algemene maatregel van bestuur kan worden aangehaald als „Reclasseringsregeling 1947”.

2. Onze Minister is bevoegd nadere voorschriften te geven ter uitvoering van dit besluit.

3. Dit besluit treedt in werking op 1 Januari 1948.

4. Op de dag van inwerkingtreding vervallen de thans geldende Reclasseringsregeling (Koninklijk Besluit van 13 December 1915, *Staatsblad* No. 504, de Uitvoeringsregeling voorwaardelijke invrijheidstelling (Koninklijk Besluit van 13 December 1915, *Staatsblad* No. 505) en de Uitvoeringsregeling voorwaardelijke veroordeling (Koninklijk Besluit van 13 December 1915, *Staatsblad* No. 506).

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Amsterdam, 13 December 1947.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie.

J. H. VAN MAARSEVEEN.

Uitgegeven de drie en twintigste December 1947.

De Minister van Justitie,
J. H. VAN MAARSEVEEN.